

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

A Discipulo venditur. 42

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

*De Iuda dixerat,
unus ex vobis Diabo-
lus est, Ioan. 6.*

*Ingens solatium veris
Christi cultoribus.*

*Prodigalitas aua-
ritia: Quid vultis
mibi dare, & ego cum
vobis tradam.*

*Abiens enim laqueo
se suspendit.*

*Malus utique sibi, qui
sibi & vitam, &
Deum eripuit.*

*Apostoli vocati ut
non solum ipsi salu-
tem consequerentur,
sed ut per ipsos
& alii.*

*Ponderator Spiri-
tuum Dominus,
Prov. cap. 16.
Iniquitatis Iudae initia
ab odio pauperum,
quibus eripiebat, quae
in eorum usus
jubebantur
impendi.
Pater enim paupa-
rum Christus est.*

Occasionem sui criminis faciunt.
At qui eiecerat à Maria septem Dæmonia,
Octavum hoc molestum illi esse
Non patitur,
Ne despondere animos, sectatores pietatis,
Accusante mundo
Patronus est idem ipse qui Judex,
Et lucri plenum est damnum,
Judæ displicuisse
Unde Christo plus placeas.

ELOGIUM XLII, A DISCIPULO VENDITUR.

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22.

Semel prodiga extitit avaritia;
Inexhaustum unica effusione
Ligurivit avarium.
Dæmens, quæ non minori pretio
Emeret malum suum;
Cæca dum non agnosceret crimen,
Impia dum corrigeret,
Cariosus Iscarioth,
Cui bonus unquam esse potuerit,
Qui fuit usque adeo malus sibi?
Mercator non melior, quam Apostolus,
Depeculator salutis suæ,
Ubi lucrari etiam alienam debuerat,
Quo vilius venderet Deum
Ignorantes pretium ejus adivit,
Mendaces plane filii hominum in stateris,
Qui ponderatorem Spirituum
Triginta argenteis vix appendant.
Profecit per suos gradus impietas;
Alimenta primum pauperibus abstulit,
Mox vero etiam Deum sibi,
Mirari voluetam
Si potuisset perseverare cum Christo,
Qui pauperes non amaret,
Liberalem pietatem.

Quid-

Quidni ante alios avarus argueret,
 In quem tota illa profusio declamabat?
 A dispergente, ne ultra colligeret,
 A Vase fracto ne ultra obdureceret
 Monebatur.
 Ita malus, ut vel à bono depravaretur
 Unguento,
 Continuit dentes ab esca,
 Ut interim morderet insontem,
 Quia fur erat, & latro,
 Ne sua quidem reliquit convivio gaudia.
 Tam luci avidus, quam non capax,
 Semper quid vendi;
 Nunquam quid emi posset attendens
 Properat urgere facinus,
 Quod mox tanquam omnium maximum
 Laqueo coronaret.
 Pessime de Sacerdotibus iudicans,
 Qui Deum
 Nisi à se emerent, non haberent,
 Eorum manus oblata illis re tam sancta
 Profanat.
 Demens, qui Deo amisso non quæreret,
 Non quid dare sibi homines possent,
 Sed quid vellent,
 Cum Deum non habenti
 Date quidpiam vel si veliut, non possint.

ELOGIUM XLIII.

AGNUM CUM DISCIPULIS COMEDIT.

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Joan. 13.

Hoc qui Cœnaculum subis,
 Feras & tu aquæ lagenam
 In ardoris in te excitandi remedium;
 Ignem omnia spirant,
 Ubi assandus est Dei Agnus,
 Huc imbres ipsi è Cœlo si venerint,
 Flammei fient.

E

Agnoscit

Ex Lactantio: Condemnare videtur, quicumq; dissentit.

Inde enim sumpsit occasionem calumniandi puffedam effusionem.

Ioan. cap. 12.

Potuit unguentum hoc venundari, & dari pauperibus.

Quod enim majus scelus, quam Deum tradere.

Qui volebat iis Deum tradere, supponebat esse illos sine Deo.

Pondenat illud, quid vultis mihi dare, oblitus querere quid possent.

Quid enim habeat qui Deum non habet.

Occurret vobis homo lagenam aquæ bajulans, Marc. 14.

Alludit ad imbrem flammarum in die Pentecostes.